Edit with WPS Office

The New Bourgeoisie

నూతన బూర్జువావర్గం

కార్మికవర్గ విప్లవం దోపిడీకి అంతం పలుకుతుంది, కానీ వర్గ పోరాటానికి కాదు. వ్యవసాయాన్ని సమిష్టీకరించినాక కూడా సహకార సంఘాల యాజమాన్యం లోని సమిష్టి వ్యవసాయ క్షేత్రాలకు ప్రభుత్వ యాజమాన్యం లోని వ్యవసాయ క్షేత్రాలకు మధ్య ఆర్థిక పునాదిలో వైరుధ్యం ఉంటుంది. సమిష్టి వ్యవసాయ క్షేత్రాలలో ప్రతి కుటుంబానికి వాటి స్వంత భూమి ఉంటుంది, వాటి ఉత్పత్తులను బహిరంగ మార్కెట్లో అమ్ముకునే హక్కుతో. ఆ విధంగా రైతాంగం ఇంకా చిన్న తరహా సరకు ఉత్పత్తితో కట్టి వేయ బడ్డారు. అదే విధంగా చేతి వృత్తుల కార్మికులు. పెట్టుబడిదారీ సమాజం నుండి వారసత్వంగా పట్టణాలకు గ్రామాలకు మధ్య ఉన్న విభజన వలన కార్మికులు రైతాంగం కన్నా పై స్థాయి జీవనం అనుభవిస్తున్నారు. పరిశ్రమలోనే శ్రమలోని సమిష్టి తత్వం, వేతన వ్యవస్థలోని వ్యక్తిగత లక్షణాల మధ్య వైరుధ్యం ఉంది. పెట్టుబడి దారీ భూయజమానులు, భూస్వాముల ఆస్తులు స్వాధీనం చేసుకొనబడినాయి, కానీ వారింకా చాలా క్రియాశీలంగానే ఉన్నారు, వారిలో చాలా మంది ప్రభుత్వంలోనూ, ప్రభుత్వ రంగంలోనూ ఉద్యోగాలు పొందారు.

విదేశీ జోక్యమే కాక, సోవియట్ వ్యవస్థలోనే పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ పునరుద్ధరణకు అవకాశం ఇచ్చే పరిస్థితులు ఉన్నాయని పదే పదే లెనిన్ హెచ్చరించాడు:

పెట్టుబడిదారీ విధానం నుండి కమ్యూనిజానికి పరిణామం చెందడానికి ఒక చారిత్రక యుగం పడుతుంది. ఈ యుగం ముగిసే వరకు వారు అనివార్యంగా పునరుద్ధరణను ఆశిస్తూనే ఉంటారు. ఈ ఆశ పునరుద్ధరణకు కార్యాచరణకు ప్రయత్నం చేయిస్తుంది.(లెనిన్ సంకలిత రచనలు 28,254)

బూర్జువాలు సోవియట్ ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల నుండి మాత్రమే పుట్టుకు రావడం (ఉద్భవించడం) లేదు,వారి నుండి చాలా తక్కువ మంది మాత్రమే ఆవిధంగా ఉద్భవించ గలరు. కానీ రైతాంగ, మరియు చేతి వృత్తుల వారి శ్రేణుల నుండి.... రష్యాలో కూడా పెట్టుబడి దారీ సరకుల (వినిమయ వస్తువుల) ఉత్పత్తి విధానం సజీవంగా ఉన్నదనీ, పనిచేస్తున్నదనీ ఇతర పెట్టుబడిదారీ సమాజాలలో మాదిరిగానే అభివృద్ధి చెంది బూర్జువా వర్గ ఆవిర్భావానికి దారి తీస్తున్నదనీ ఇది తెలియజేస్తున్నది.(LCW 29.189)

మనం చిన్న వ్యవసాయక దేశంగా ఉన్నంతవరకు, కమ్యునిజం నిర్మాణానికి కాక, పెట్టుబడి దారీ విధానానికి కావలసిన పునాది రష్యాలో తప్పనిసరిగా ఉంటుంది. పట్టణ, గ్రామీణ ప్రాంతాల ప్రజల జీవన సరళిని నిశితంగా పరిశీలించిన ఎవరికైనా మనం అంతర్గత శతృవుకు పునాది అయిన పెట్టుబడి దారీ విధానపు కూకటివేళ్ళను తెగగొట్టలేదని, పునాదిని నిర్మూలించలేదని అర్ధం అవుతుంది. తరువాతిది (పునాది) చిన్నతరహా ఉత్పత్తిపై ఆధారపడి ఉంటుంది. దానిని అణగదొక్కడానికి ఒకే ఒక మార్గం ఉంది. అది ఆధునిక భారీ-స్థాయి ఉత్పత్తి ఆధారంగా వ్యవసాయ రంగంతో సహా దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థను కొత్త సాంకేతికత ప్రాతిపదికన ఉంచడం. (LCW 31.5516.)

Edit with WPS Office

లెనిన్ చేసిన హెచ్చరికనే తిరిగి స్టాలిన్ చేశాడు :

పెట్టుబడి దారీ విధానాన్ని పునరుద్ధరణను సాధ్యం చేసే పరిస్థితులు మన సోవియట్ దేశంలోఉన్నాయా? అవును, మన దేశంలోఉన్నాయి. కామ్రేడ్స్ అది మనకు వింతగా అనిపించవచ్చు కానీ అది వాస్తవం. మనం పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని కూల్చివేశాం, మనం కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని స్థాపించాం, మనం మన సోషలిష్టు పరిశ్రమలను వేగంగా అభివృద్ధి చేస్తున్నాం, రైతాంగ ఆర్థిక వ్యవస్థను దానితో అనుసంధానం చేస్తున్నాం. కానీ ఇంకా పెట్టుబడి దారీవిధాన కూకటివేళ్ళను (మూలాలను) తెంచివేయలేదు. ఈ వేళ్ళు ఎక్కడ పాతుకుపోయి ఉన్నాయి? అవి సరకుల ఉత్పత్తిలో, పట్టణాలలోనూ ప్రత్యేకించి గ్రామీణ ప్రాంతాలలోని చిన్న ఉత్పత్తులలో అవి పాతుకుపోయి ఉన్నాయి. (SCW 11.235.)

ఈ నూతన బూర్జువావర్గం వలస ప్రజలు చాలా చురుకుగానూ వ్యవస్థీకృతంగానూ ఉన్న విదేశాలలో తప్ప స్వతంత్రంగా పని చెయ్యలేరు. స్మేనా-వేకిజం అని పిలువబడే స్వంత సిద్ధాంతాన్ని వారు కలిగి ఉన్నారు. దానిని గురించి స్టాలిన్ ఈ విధంగా వివరించాడు:

స్మేనా-వేకిజం ప్రభుత్వ సేవలలో ఉన్న మేధావులతోనూ భూస్వాములతోనూ (కులక్ లు) సంబంధాలు ఏర్పరచుకొని కొంచెం, కొంచెంగా పెరుగతున్న బూర్జువా సిద్ధాంతం ఇది. ఈ నూతన బూర్జువా వర్గం కమ్యునిష్టు పార్టీ క్షీణించి తీరుతుందని నూతన బూర్జువా వర్గం తన స్థానాన్ని స్థిరపరచుకొంటున్నదనీ చెప్పే స్మేనా-వేకిజం అనబడే తమ స్వంత భావజాలాన్ని ముందుకు తెచ్చింది. బోల్షివిక్కులమైన మనం గమనించకుండానే ప్రజాస్వామ్య రిపబ్లిక దశను చేరుకొని, దాని పరిమితిని దాటుతామనీ, బహుశా సైనిక శ్రేణులనుండి లేదా ప్రభుత్వ అధికారుల నుండి ముందుకు వచ్చే కొంతమంది సీజర్ల సహకారంతో ఒక సాధారణ బూర్జువా రిపబ్లిక్ గా మనల్ని చూస్తామనే సూత్రీకరణ ఈ భావజాలంలో ఉంది. (SCW 7.350.)

మన పరిశ్రమల పురోగతి, మన వాణిజ్య మరియు సహకార సంస్థల పురోగతి, మన దేశ పరిపాలనా యంత్రాంగ పని విధానంలో పురోగతి కార్మిక వర్గ మరియు రైతాంగ ప్రయోజనాలకు అనుకూలమైనది, కానీ కొత్త బూర్జువా వర్గానికీ, సాధారణంగా మధ్య తరగతి ప్రత్యేకించి పట్టణ మధ్య తరగతి ప్రయోజనాలకు అననుకూలమైనది. సోవియట్ పాలనపై ఈ వర్గాలలో అసంతృప్తి పెంపొందడం ఆశ్చర్యకరమా? అందుచేతనే ఈ వర్గాలలో విప్లవ ప్రతీఘాత మనోభావాలు, ఈ నూతన బూర్జువా వర్గ రాజకీయ విఫణిలో స్మేనా-వేకిజం సొగసైన సరకుగా చలామణి అవుతున్నది. (SCW 10.325.)

నూతన బూర్జువా వర్గం చేతిలో ఉన్న ప్రతిభావంతమైన ఆయుధాలలో అధికారస్వామ్యం ఒకటి. పాత పాలన నుండి వారసత్వంగా సంక్రమించిన చెడులలో ఇది ఒకటి:

పెట్టుబడిదారీ విధానంలో వేతన బానిసత్వం, ప్రజల పేదరికం, కష్టాలు ప్రజాస్వామ్యంలో పరిమితం చెయ్యబడుతుంది, కుదించబడుతుంది, ఇరుకుగా తయారౌతుంది, వికృతంగా తయారవుతుంది. ఈ ఒక్క కారణం చేతనే మన రాజకీయ పార్టీలూ, కార్మికసంఘాలూ అవినీతికి గురౌతున్నాయి లేదా పరిస్థితుల ప్రభావంలో

Edit with WPS Office

అవినీతికి గురౌతాయి. అధికార గణంగా మారి ప్రజలకు ద్రోహం చేసే ధోరణికి అలవాటు పడతాయి అంటే ప్రత్యేక హక్కులున్న ప్రజలనుండి దూరమై ప్రజలపై పెత్తనం చేసే ధోరణికి అలవాటు పడతారు. ఇదే అధికారస్వామ్యం యొక్క సారం. పెట్టుబడి దారుల ఆస్తులు స్వాధీనం చేసుకోనంత వరకూ, బూర్జువా వర్గం అధికారం నుండి కూలదోయబడనంత వరకూ కార్మికవర్గ కార్యకర్తలు అనివార్యంగా అధికారస్వామ్యం వైపు కొంతమేరకు మళ్లుతారు. (LCW 25.486.)

కొత్త శ్రామిక వర్గ నిర్వాహకులకు ఇచ్చే శిక్షణ తప్పనిసరిగా నెమ్మదిగా జరిగే ప్రక్రియ. ఈ మధ్యకాలంలో చాలామంది పాత అధికారులను కొనసాగించవలసి యుంటుంది. వీరిలో చాలామంది రహస్యంగా కొత్త పాలకవర్గం పట్ల శత్రువైఖరిని కలిగి ఉంటారు. వారంతా పాత పద్ధతులకూ, విలువలకూ అతుక్కుపోయి ఉంటారు:

మనకు ఇప్పుడు పెదసంఖ్యలో ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు ఉన్నారు కానీ వారిని నిజమైన నియంత్రణలో ఉంచగలిగిన విద్యావంతులైన కార్యకర్తలే లేరు. పైన రాజకీయ అధికారాన్ని మనం అమలు జరుపుతుండగా క్రింది స్థాయిలో.... యంత్రాగం ఏదో ఒక మాదిరిగా నడవడం తరచూ జరుగుతుంది. ఏమైనప్పటికీ బూర్జువా సమాజం నుండీ, జారు పాలకవర్గం నుండీ మనం తీసుకున్న వందల వేల మంది పాత ప్రభుత్వ అధికారులు ఉన్నారు, వీరిలో కొందరు ఉద్దేశపూర్వకంగానూ మరికొందరు తెలియకా మనకు వ్యతిరేకంగా పనిచేస్తారు. (LCW 33.428, cf . 29.32.)

ప్రభుత్వ (భూములు) వ్యవసాయ క్షేత్రాలు పాత భూస్వాములు కొందరు మారు వేషంలోనూ మరికొందరు మారువేషం లేకుండానూ దాగుకొనే ప్రాంతాలని, మరియూ ఇటువంటివి ప్రధాన కార్యనిర్వహణలోనూ (చీఫ్ అడ్మినిస్ట్రేషన్) కేంద్ర బోర్డులలోనూ తరచుగా జరుగుతాయని మనకు చెప్పినప్పుడు... అది నిజమనడంలో నాకేమీ అనుమానం లేదు.

స్టాలిన్ అదే చెడును గురించి మరింత పదునుగా మన దృష్టిని మళ్ళించాడు:

మన పార్టీలో, ప్రభుత్వంలో, ట్రేడ్ యూనియన్లలో కనుపించే అధికారస్వామ్య శక్తులను గురించి నేను సూచిస్తున్నాను. మన బలహీనతల, లోపాల ఆధారంగా బలిసే అధికారస్వామ్య శక్తులను గురించి, ప్రజలందరి విమర్శలకు, నియంత్రణకు ప్లేగు వ్యాధిని చూసి భయపడినట్లు భయపడే, ఆత్మవిమర్శ చేసుకోవడంలో, బలహీనతలనుండి,లోపాలనుండి బయట పడటం నుండి మనకు ఆటంకం కలిగించే, అధికారస్వామ్య శక్తులను గురించి నేను సూచిస్తున్నాను.

మన సంస్థలలో అధికారస్వామ్యాన్ని కేవలం సాధారణ దినచర్యగానో, కార్యాలయ రివాజుగానో పరిగణించరాదు. మన సంస్థలపై బూర్జువా వర్గ ప్రభావానికి ప్రత్యక్ష రూపమే అధికారస్వామ్యం. (SCW 11.137, cf. LCW 32.291.)

కార్యకర్తల కొరత కారణంగా అధికారస్వామ్య పద్ధతులు పార్టీ లోపలికే చొచ్చుకు పోతున్నందున అధికారస్వామ్యం నుండి ప్రమాదం మరింత ఎక్కువ:

రెండూ కూడా పడుగు పేకల్లా సన్నిహితంగా పెనవేసుకు పోయి ఉన్నందున, సోవియట్ యంత్రాంగం లోని కార్యాలయ రివాజు (రెడ్ టేప్) పార్టీ యంత్రాంగంలోకి చొచ్చుకు పోతుంది. (LCW 31.435, cf. 421 SCW 6.10.)

ముఖ్య విషయం ఏమిటంటే మనకు సరైన ప్రదేశంలో సరైన మనుషులు లేరు,విప్లవ కాలంలో తమను తాము అద్భుతంగా తీర్చిదిద్దుకున్న బాధ్యతాయుతమైన కమ్యూనిష్టులకు వారికేమీ అనుభవం లేని వాణిజ్య, పారిశ్రామిక విధులు ఇవ్వబడ్డాయి. పోకిరీలూ, రాస్కెళ్ళు తమ వెనుక అద్భుతంగా దాక్కున్న వాస్తవాన్ని తెలుసుకోవడానికి

Edit with WPS Office

వారు అడ్డు పడుతున్నారు. (LCW 33.304)

పార్టీ యొక్క కార్మికవర్గ లక్షణం అని చెప్పబడేది, చిన్న యజమాన్య శక్తులు, చాలా వేగంగా తనలో ఆధిపత్యాన్ని చేజిక్కించుకోవడం నుండి కనీసం దానిని రక్షించదు అనే వాస్తవంపై వైట్ గార్డులందరూ ఖచ్చితంగా ఆధారపడుతున్నారు. (LCW 33.254,cf. 187, 3I.115.)

మన ఆర్థిక సంస్థలన్నింటిపనులూ అధికారస్వామ్యం వలన నష్టపోతున్నాయి. కమ్యునిష్టులు అధికారస్వాములుగా మారారు. మనలను నాశనం చేసేది ఏమైనా ఉంటే అది ఈ అధికారస్వామ్యమే. (LCW 35.549, cf .32.24,56.)

విప్లవ ప్రతీఘాతకులకు ఇది తెరగా పనిచేయక పోయినప్పటికీ పరిపాలనను రాజకీయాలకు దూరంగా ఉంచడం ద్వారా, అధికారస్వామ్యం ప్రజలను పార్టీ నుండి దూరం చేస్తుంది. అందుచేత కార్మికవర్గ నియంతృత్వ ప్రాతిపదికను అది బలహీనపరుస్తుంది:

పనిని సరిగ్గా నిర్వహించుకోవడం, వెనుకబడిపోకుండా ఉండడం, సకాలంలో ఘర్షణను నివారించడం, ప్రజలను పార్టీ నుండి దూరం చేసే, పరిపాలనను రాజకీయాల నుండి వేరు చేయకపోవడం కర్తవ్యం; మొత్తంగా కార్మికవర్గమంతటితోనూ, రైతాంగ మంతటితోనూ సంబంధాలను కలిగి ఉండే మన అగ్రగామి దళం యొక్క సామర్థ్యంపైనే మన రాజకీయమంతా ఆధారపడి ఉంటుంది. వీటిని ఎవరైనా మరచిపోయి పూర్తిగా పరిపాలనలోనే మునిగిపోతే ఫలితం ఘోరంగా ఉంటుంది. (LCW 33.299)

ప్రజా సముద్రంలో మనం మహాసముద్రంలోని నీటి బొట్టు వంటి వారము. ప్రజల చైతన్యం మేరకు మన భావ వ్యక్తీకరణ ఉన్నప్పుడే మనం పరిపాలన చేయగలం. మనమిది చేయకపోతే కమ్యూనిష్టు పార్టీ కార్మికవర్గానికి నాయకత్వం వహించలేదు, కార్మిక వర్గం ప్రజలకు నాయకత్వం వహించలేదు, మొత్తం యంత్రాంగమంతా కుప్ప కూలుతుంది. (LCW 33.3o4.)

అధికారస్వామ్య సమస్యను పరిగణనలోకి తీసుకునేటప్పుడు, దానిని ప్రసంగాల ద్వారా పరిష్కరించగల విషయంగా చికిత్సకు ప్రయత్నించిన ట్రాట్స్కీ వంటి వారిపట్ల లెనిన్ తక్కువ ఓపిక పట్టాడు:

అధికారస్వామ్యం యొక్క చెడులను అధిగమించడానికి దశాబ్దాలు పడుతుంది. ఇది చాలా కష్టంతో కూడుకున్న పని, అధికారస్వామ్య వ్యతిరేక వేదికలను ఏర్పాటు చేయడం ద్వారా అధికారస్వామ్యపు అలవాట్లను తెల్లవారే సరికి అధిగమించాగలమని ఎవరైనా చెబితే వారివి మంచిమాటలకు లొంగిపోయే ఒట్టి అరుపులే. (LCW 32.56, cf. 68, 89, 33.428, 481.)

*****

Edit with WPS Office

The New Bourgeoisie

The proletarian revolution puts an end to exploitation,but not to class struggle. Even after the collectivisation of agriculture, there remains a contradiction in the econornic base between the collective farms, which are owned by the collective, and the state farms, whichare state-owned. Within the collective, each family has its own holding, with the right to sell its produce on the open market. Thus, the peasantry is still tied to small commodity production. So, too, are the handicraft-workers. The proletariat enjoys a higherstandard of living than the peasantry, corresponding to the division between, town and country, which has been inherited from capitalist society. In industry itself there is a contradiction between the collective character of labour and the individual character of wages.The capitalists landowners and kulaks have been ex-propriated, but they are still active, many of thembeing employed in the government and public services.

Lenin warned repeatedly that, apart from the danger of foreign intervention, there still existed within the Soviet system conditions giving rise to the possibility of a capitalist restoration :

The transition from capitalism to communism takes an entire historical epoch. Until this epoch is over, the exploiters inevitably cherish the hope of restoration, and this hope turns into attempts at restoration. (LCW 28,254.)

The bourgeoisie are emerging, not only from among our Soviet government employees- only a very few can emerge from their ranks- but from the ranks of the peasants and handicraftsmen. .. .It shows that even in Russia capitalist commodity production is alive, operating, developing and giving rise to a bourgeoisie, just as it does in every capitalist society. (LCW 29.189)

As long as we live in a small- peasant country,there is a surer economic basis for capitalism in Russia than for communism. This must be borne in mind. Anyone who has carefully observed life in the countryside, as compared with life in the towns, knows that we have not torn out the roots of capitalism and have not undermined the foun-dation, the basis, of the internal enemy. The latter depends on small-scale production, and there is only one way of undermining it, namely, to place the economy of the country, including agriculture, on a new technical basis, the technical basis of modern large-scale production. (LCW 31.5516.)

Lenin's warning was repeated by Stalin :

Have we in our Soviet country any of the conditions that would make the restoration of capitalism possible? Yes, we have. That, comrades, may appear strange, but it is a fact. We have over-thrown capitalism, we have established the dictator-ship of the proletariat, we are developing our socialist industry at a rapid pace and are linking peasant economy with it. But we have not yet torn out the roots of capitalism. Where are these roots imbedded ? They are imbedded in commodity production, in small production in the towns and especially the countryside. (SCW 11.235.)

Edit with WPS Office

This new bourgeoisie could not work openly-except abroad, where the emigre's were very active and well-organised, but it had its own ideology,known as Smena-Vekhism, which Stalin described as follows:

Smena-Vekhism is the ideology of the new bourgeoisie, which is growing and little by little linking up with the kulaks and the intelligentsia in the government service. The new bourgeoisie has put forward its own ideology, the Smena-Vekh ideology, which consists in the view that the Communist Party is bound to degenerate and the new bourgeoisie to consolidate itself, while it appears that, without our-selves noticing it, we Bolsheviks are bound to reach the threshold of the democratic republic, then to cross that threshold, and, with th,e assistance of some 'Caesar', who will come forward, perhaps from the ranks of the military or perhaps from the government service officials, to find ourselves in the position of an ordinary bourgeois republic. (SCW 7.350.)

The progress of our industry, the progness of our trading and co-operative bodies, the improvement of our state apparatus, is progress and improvement of benefit to the working class, of benefit to the main rnass of the peasantry, but of disadvantage to the new bourgeoisie, of disadvantase to the middle strata generally and to the urban middle strata in particular. Is it to be wondered at that discontent with the Soviet regirne is growing among these strata? Hence the counter-revolutionary moods in these circles. Hence the Smena-Vekhist ideology as a fashionable commodity on the political market of the new bourgeoisie. (SCW 10.325.)

One of the most effective weapons in the hands of the new bourgeoisie was bureaucracy. This was one of the evils inherited from the old regime:

Under capitalism, democracy is restricted, cramped, curtailed, and mutilated by all the conditions of wage-slavery and the poverty and misery of the people. This, and this alone, is the reason why the functionaries of our political organisations and trade unions are corrupted-or rather tend to be corrupted-by the conditions of capitalism and betray a tendency to become bureaucrats, that is, privileged persons divorced from the people and standing above the people. That is the essence of bureaucracy, and until the capitalists have been expropriated and the bourgeoisie overthrown, even proletarian functionaries will inevitably be 'bureau-cratised' to a certain extent. (LCW 25.486.)

The training of new proletarian administrators was necessarily a slow process, and mean,while many of the old officials ,had to be retained. Many of these were secretly hostile to the new regime, and all of them clung to the old methods and values :

We now have a vast army of government employees, but lack sufficiently educated forces to exercise real control over them. In practice it often happens that here at the top, where we exercise political power, the machine functions somehow. ... Down below, however, there are hundreds of thousands of old officials, whom we took over from tihe Tsar and from bourgeois society, and who, in part deliberately and in part unwittingly, work against us. (LCW 33.428, cf . 29.32.)

When we are told. . . that the state farms every-where are hiding -places for

Edit with WPS Office

old landowners slightly disguised or not disguised at all, and that similar things are often to be orbserved in chief administration. and central boards, I never doubt that it is true. (LCW 30.245.)

Stalin drew attention to the same evil in even sharper terms :

I am referring to the bureaucratic elements to be found in our party, government, trade-union, co-operative and all other organisations. I am referring to the bureaucratic elements who batten on our weaknesses and errors, who fear like the plague all criticism by the masses, all control by the masses, and hinder us in developing self-criticism and ridding ourselves of our weaknesses and errors.

Bureaucracy in our organisations must not be regarded merely as routine and red tape. Bureaucracy is a manifestation of bourgeois influence on our organisations. (SCW 11.137, cf. LCW 32.291.)

The danger was all the greater because, owing to the shortage of cadres, bureaucratic practices were penetrating into the Party itself :

It was only to be expected that red tape in the Soviet apparatus would penetrate into the Party apparatus, because the two are intimately inter-woven. (LCW 31.435, cf. 421 SCW 6.10.)

The key feature is that we have not got the right men in the right places; that responsible Communists, who acquitted themselves magnificently during the revolution, have been given commercial and industrial functions about which they know nothing; and they prevent us from seeing the truth, for rogues and rascals hide themselves magnificently behind their backs. (LCW 33.304)

All shrewd white-guards are definitely banking on the fact that the alleged proletarian character of our Party does not in the least safeguard it against the small -proprietor elements gaining predominance in it, and very rapidly too. (LCW 33.254,cf. 187, 3I.115.)

All the work of all our economic bodies suffers most of all from bureaucracy. Communists have become bureaucrats. If anything will destroy us, it is this. (LCW 35.549, cf .32.24,56.)

Even when it did not serve as a screen for counter-revolutionaries, bureaucracy was dangerous because, by placing administration above politics, it alienated the masses from the Party, and so undermined the basis of the dictatorship of the proletariat :

The task is to learn to organise the work properly, not to lag behind, to remove friction in time, not to separate administration from politics; for our administration and our politics rest on the ability of the entire vanguard to maintain contact with the entire mass of the proletariat and the entire mass of the peasantry. If anyone forgets these cogs and becomes wholly absorbed in administration, the result will be disastrous. (LCW 33.299)

Edit with WPS Office

In the sea of the people we are after all but a drop in the ocean, and we can administer only when we express correctly what the people are conscious of. Unless we can do this, the Communist Party will not lead the proletariat, the proletariat will not lead the masses, and the whole machine will collapse. (LCW 33.3o4.)

In considering the problem of bureaucracy, Lenin had little patience with those who, like Trotsky, treated it as though it could be solved by speech-making:

It will take decades to overcome the evils of bureaucracy. It is a very difficult struggle, and anyone who says we can rid ourselves of bureaucratic practices overnight by adopting antibureaucratic platforms is nothing but a quack with a bent for fine words. (LCW 32.56, cf. 68, 89, 33.428, 481.)

*****